

élvez a 267/2000 tvr. 113. cikkének (5) bekezdése és a 2003. december 12-i 26. sz. lombardiai tartományi törvény 2. cikkének (6) bekezdése és 15. cikkének (1) bekezdése által előírt korlátozáshoz képest, tehát az összeegyeztethetőségből eredő hatálya terjed-e addig, hogy a közbeszerzési eljárásban lehetővé teszi nem tőketársaság jellegű vállalkozások részvételét is;”

2) amennyiben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a hivatkozott rendelkezés nem minősül a közösségi jog alapelvének, „a 2004/18/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, vagy a 92/50/EGK irányelv 2. cikke (26) bekezdésében foglalt hasonló rendelkezés (amennyiben ez utóbbi a vonatkozó jogszabályi paraméter), inkább közvetlen eredője vagy »származtatott elve«-e a verseny elvének, a közigazgatás átláthatósága elvével és az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés tilalmával történő együttes értelmezésben, e rendelkezés közvetlen hatállyal rendelkezik-e, és elsőbbséget élvez-e az esetlegesen ezzel ellentétes azon nemzeti jogszabályokhoz képest, amelyekkel a tagállamok a közösségi jog közvetlen alkalmazási körébe nem tartozó közbeszerzéseket szabályozzák;”

3) „a 267/2000 tvr. 113. cikkének (5) bekezdésében és a 2003. december 12-i 26. sz. lombardiai tartományi törvény 2. cikkének (6) bekezdésében és 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések összeegyeztethetők-e az Európai Közösséget létrehozó szerződés 39. cikkében (a munkavállalók szabad mozgása a Közösség területén), 43. cikkében (letelepedés szabadsága), valamint 48. és 81. cikkében (versenyt korlátozó megállapodások) szereplő közösségi elvekkel, tehát mellőzni kell-e a hivatkozott nemzeti rendelkezések alkalmazását, amennyiben azok ellentétesek a közvetlen hatállyal rendelkező, és a nemzeti jogszabályokhoz képest elsőbbséget élvező közösségi jogszabályokkal;”

4) „a 267/2000 tvr. 113. cikkének (5) bekezdésében és a 2003. december 12-i 26. sz. lombardiai tartományi törvény 2. cikkének (6) bekezdésében és 15. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések összeegyeztethetők-e a 75/442/EGK irányelv⁽³⁾ 9. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéssel, vagy a 2006. április 5-i 06/12/EK irányelv⁽⁴⁾ 7. cikke (2) bekezdésében foglalt hasonló rendelkezéssel (amennyiben ez utóbbi a vonatkozó jogszabályi paraméter), amely rendelkezések előírják, hogy »[...] minden olyan létesítménynek vagy vállalkozásnak, amelyik a II. A. mellékletben meghatározott műveleteket végez, engedélyt kell beszereznie a 6. cikkben meghatározott illetékes hatóságtól«, illetve »az (1) bekezdésben említett (hulladékgazdálkodási) tervek tartalmazhatják például a következőket: a) azon természetes vagy jogi személyeket, akik hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére felhatalmazással rendelkeznek [...]«.

(¹) HL L 134., 114. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 7. kötet 132. o.

(²) HL L 209., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 322 o.

(³) HL L 194., 39. o., magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 1. kötet 23. o.

(⁴) HL L 114., 9. o.

2006. szeptember 7-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-365/06. sz. ügy)

(2006/C 281/37)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és E. Montaguti meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság, mivel
 - az illetményelszámolás elkészítésének és nyomtatásának tevékenységét kizárólag a munkaügyi szakértőkre, vagy hozzájuk hasonló, a szakmai névjegyzékben szereplő szakemberekre korlátozta;
 - az adatfeldolgozó központok összetételére és szervezetére vonatkozóan különleges feltételeket írt elő;
 - a fent említett szakmai névjegyzékbe való felvétel feltételül szabta, hogy a jelentkező olaszországi lakóhellyel rendelkezzen,

nem teljesítette a Szerződés 43. és 49. cikkéből eredő kötelezettségeit;

- mivel megtiltotta bármiféle munkaügyi szakértői tevékenység gyakorlását az olasz szakmai névjegyzékben nem szereplők számára

nem teljesítette a Szerződés 49. cikkéből eredő kötelezettségeit;

- a Bíróság az Olasz Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

- Az illetményelszámolás elkészítése és nyomtatása tevékenységének a munkaügyi szakértőkre és egyéb, a törvényben kimerítő jelleggel felsorolt foglalkozási kategóriákra történő korlátozása akadályt képez az EK 43. és 49. cikkeiben biztosított letelepedés szabadsága és szolgáltatásnyújtás szabadsága előtt. Az adatfeldolgozó központok által végzett tevékenységek jórészt az ügyféltől érkező utasítások egyszerű végrehajtásának feladataiból állnak. Az ügyfél által nyújtott adatok meghatározott informatikai programokba történő illesztéséről van szó, amelyek ugyanazon ügyfél által a hatályos szabályozásnak megfelelően szolgáltatott információk szerint kerülnek elrendezésre. A fizetési kimutatást készítő

adattfeldolgozó központok ennél fogva nem végeznek érdemi munkát, amely abból állna, hogy a vonatkozó szabályozás alapján meghatározzák minden egyes munkavállaló nettó fizetését, és amely megkövetelné a vonatkozó szabályozás vizsgálatát és kimerítő ismeretét. A fizetési kimutatások elkészítése és nyomtatása tevékenységének munkaügyi szakértőkre történő korlátozása tehát nem igazolható a munkavállalók jogainak védelme céljával, lévén e feladatok alapvetően végrehajtási jellegűek, és nem igényelnek különösebb szakmai képzettséget.

– Az adattfeldolgozó központoknak az illetményelszámolás elkészítési és nyomtatási szolgáltatás kisvállalkozások részére történő nyújtásához, „kizárólag a szakmai névjegyzékekben szereplő személyekből” kell szerveződniük és állniuk. „Ez a követelmény megakadályozza, hogy a külföldi anyavállalatok tisztviselői ott lehessenek az alapító tagok között, vagy részt vehessenek az olasz leányvállalat igazgatótanácsában, amennyiben nem nyernék felvételt az adott szakmai névjegyzékbe. A hátrányos megkülönböztetés rejtett formájával állunk tehát szemben, amely az állampolgárságtól eltérő szempont alkalmazásával ténylegesen azonos eredményhez vezet, mint a nyíltan állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés” (Mischo főtanácsnok C-79/01. sz., Payroll data Services ügysz. kapcsolódó indítványa, EBHT 2002., I-8923. o.)

– Az olasz szabályozás úgy rendelkezik, hogy az e szakmai névjegyzékekbe jelentkező személynek kérelméhez mellékelnie kell a lakcímgazdálkodását. Ha a lakóhelyhez kapcsolódó kötelezettség célja az, hogy lehetővé tegye az ellenőrzéseket, és esetlegesen a szabálysértésért felelős szolgáltatásnyújtók szankcionálását, ezen előírás teljességgel aránytalanok tűnnek. Ugyanis az ellenőrzések bizonyosan végrehajthatók lakóhelytől függetlenül is, és ha szükséges, bírságok kiszabhatók bármely tagállamban székhellyel rendelkező bármely adattfeldolgozó központra. A lakóhelyhez kapcsolódó kötelezettséget ugyanakkor nem igazolja a munkavállalók védelmének az olasz hatóságok által hivatkozott szükségessége.

– A kereset tárgyát képező olasz szabályozás úgy rendelkezik, hogy a szolgáltatásnyújtás érdekében a más tagállamban székhellyel rendelkező adattfeldolgozó központoknak saját szervezetükön belül is rendelkezniük kell olasz szakmai névjegyzékbe bejegyzett munkaügyi szakértőkkel. Az a kötelezettség, hogy a munkaügyi szakértő szerepeljen az olasz névjegyzékben, úgy tűnik, túl megy azon, ami a munkavállalók védelme szempontjából szükséges, és a szolgáltatás nyújtását tényleges és valós jóváhagyási eljárásnak veti alá az illetékes hatóságok részéről, anélkül, hogy különbséget tenne intézmény és időszakos szolgáltatás között. Egy ilyen különbségtétel semmibe vétele „megfosztaná hatékony érvényesüléstől a Szerződés rendelkezéseit, melyek célja éppen a szolgáltatásnyújtás szabadságának biztosítása” (a Bíróság C-58/98. sz., Corsten-ügyben 2000. október 3-án hozott ítélete [EBHT I-7919. o.]).

A Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által 2006. szeptember 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DNA Verkot Oy kontra Sonera Mobila Networks Oy

(C-366/06. sz. ügy)

(2006/C 281/38)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto-oikeus (Finnország)

Az alapeljárás felei

Felperes: DNA Verkot Oy

Alperes: Sonera Mobila Networks Oy

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (keretirányelv) jogorvoslati jogot érintő 4. cikkének (1) bekezdését, hogy egy távközlési vállalkozásnak joga van jogorvoslattal élni egy olyan határozat ellen, amely azt állapítja meg, hogy az érintett távközlési vállalkozás versenytársa nem rendelkezik jelentős piaci erővel?

Amennyiben az előző kérdésre igenlő a válasz, akkor még a következő kérdés megválaszolását is kérjük a Bíróságtól:

2) Feltételezi-e a 2002/21/EK keretirányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, ügyek érdemi elbírálására és a hatékony jogorvoslati mechanizmus rendelkezésre állására vonatkozó követelmény azt, hogy a nemzeti bíróság az üggyel kapcsolatos körülményeket megvizsgálhatja, jogi értékelést végezhet, az ügyben határozatot hozhat anélkül, hogy a nemzeti bíróság hatáskörét a Bizottságnak a keretirányelv 7. cikkének (4) bekezdése alapján hozott határozata és annak indokolása a piacelemzés tekintetében korlátozná?

⁽¹⁾ HL L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.